Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2220/85

af 22. juli 1985

om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter

(EFT L 205 af 3.8.1985, s. 5)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EØF) nr. 1181/87 af 29. april 1987	L 113	31	30.4.1987
►**M2**	Kommissionens forordning (EØF) nr. 3745/89 af 13. december 1989	L 364	54	14.12.1989
►**M3**	Kommissionens forordning (EF) nr. 3403/93 af 10. december 1993	L 310	4	14.12.1993
►**M4**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1932/1999 af 9. september 1999	L 240	11	10.9.1999
►**M5**	Kommissionens forordning (EF) nr. 673/2004 af 13. april 2004	L 105	17	14.4.2004
►**M6**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1713/2006 af 20. november 2006	L 321	11	21.11.2006
►**M7**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1913/2006 af 20. december 2006	L 365	52	21.12.2006

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EFT L 288 af 1.12.1995, s. 53 (2220/85/EEC)

NB: I denne konsoliderede udgave forekommer henvisninger til den europæiske regningsenhed og/eller ecuen. Begge skal fra den 1. januar 1999 forstås som henvisninger til euroen — Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1) og Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 (EFT L 162 af 19.6.1997, s. 1).

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2220/85

af 22. juli 1985

om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn ([1]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1018/84 ([2]), særlig artikel 7, stk. 5, artikel 8, stk. 4, artikel 12, stk. 2, artikel 15, stk. 3 og 5, samt artikel 16, stk. 6, og de tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter og til andre bestemmelser, der er fastsat i forordningerne om markedsordningerne, og hvis gennemførelse indebærer sikkerhedsstillelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 525/77 af 14. marts 1977 om indførelse af en producentstøtteordning for ananaskonserves ([3]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1699/85 ([4]), særlig artikel 8,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1079/77 af 17. maj 1977 om en medansvarsafgift og om foranstaltninger til udvidelse af markederne for mælk og mejeriprodukter ([5]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1302/85 ([6]), særlig artikel 3,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2169/81 af 27. juli 1981 om fastsættelse af almindelige regler for støtteordningen vedrørende bomuld ([7]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1462/84 ([8]), særlig artikel 5, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1431/82 af 18. maj 1982 om fastsættelse af særforanstaltninger for ærter, bønner, hestebønner og sødlupiner ([9]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1485/85 ([10]), særlig artikel 3, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1677/85 af 11. juni 1985 om monetære udligningsbeløb i landbrugssektoren ([11]), særlig artikel 12, og

ud fra følgende betragtninger:

Talrige bestemmelser i Fællesskabets landbrugsforordninger kræver, at der stilles sikkerhed for betalingen af et beløb, der er skyldigt, hvis en forpligtelse ikke opfyldes; erfaringerne har imidlertid vist, at dette krav i praksis fortolkes på vidt forskellig måde; for at undgå ulige konkurrencevilkår bør kravet derfor defineres mere udførligt;

([1]) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
([2]) EFT nr. L 107 af 19. 4. 1984, s. 1.
([3]) EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 46.
([4]) EFT nr. L 163 af 22. 6. 1985, s. 12.
([5]) EFT nr. L 131 af 26. 5. 1977, s. 6.
([6]) EFT nr. L 137 af 27. 5. 1985, s. 9.
([7]) EFT nr. L 211 af 31. 7. 1981, s. 2.
([8]) EFT nr. L 142 af 29. 5. 1984, s. 1.
([9]) EFT nr. L 162 af 12. 6. 1982, s. 28.
([10]) EFT nr. L 151 af 10. 6. 1985, s. 7.
([11]) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 6.

▼B

især bør sikkerhedens form defineres;

i mange bestemmelser i Fællesskabets landbrugsforordninger er det fastsat, at den stillede sikkerhed fortabes, hvis en sikret forpligtelse misligholdes, uden at der sondres mellem misligholdelse af primære, sekundære og underordnede forpligtelser; for at undgå forskelsbehandling bør der sondres mellem konsekvenserne af misligholdelse af en primær forpligtelse og konsekvenserne af misligholdelse af sekundær eller af en underordnet forpligtelse; især bør det, hvor der er mulighed herfor, fastsættes, at kun en del af sikkerheden fortabes, når den primære forpligtelse rent faktisk er opfyldt, men den frist, der er sat for opfyldelse, er overskredet en smule, eller når en underordnet forpligtelse ikke er opfyldt;

der bør ikke sondres mellem konsekvenserne af manglende overholdelse af en forpligtelse ud fra, om der er modtaget forskud eller forudbetaling eller ej; derfor er sikkerhedsstillelse for forskud og forudbetaling dækket af særskilte regler;

udgifterne til sikkerhedsstillelse såvel for den, der stiller sikkerheden, som for den ansvarlige myndighed kan være uforholdsmæssigt store sammenlignet med det beløb, sikkerheden stilles for, hvis dette beløb ligger under en vis grænse; de ansvarlige myndigheder må derfor have ret til at afstå fra at kræve sikkerhed for betalingen af et beløb, der ligger under denne grænse; endvidere bør en ansvarlig myndighed have bemyndigelse til at afstå at kræve sikkerhedsstillelse såfremt den, der skal stille sikkerhed for betalingen af et beløb, har en status, som overflødiggør dette;

en ansvarlig myndighed bør have ret til at afslå at godkende en tilbudt sikkerhed, såfremt den ikke finder den tilfredsstillende;

der bør fastsættes en frist for fremlæggelse af den dokumentation, der er nødvendig for, at et sikret beløb kan frigives, i de tilfælde, hvor en sådan frist ikke er fastsat andetsteds;

i forbindelse med den repræsentative kurs, der skal anvendes ved omregning af et sikret beløb udtrykt i ECU til national valuta, bør det forhold, der ligger til grund for fordringens stiftelse, jf. artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og om de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik ([1]);

fremgangsmåden, der skal følges, når en sikkerhed er erklæret fortabt, bør fastsættes;

Kommissionen bør have mulighed for at følge iværksættelsen af forskrifterne vedrørende sikkerhedsstillelse;

ved denne forordning fastsættes de regler, der generelt skal anvendes i alle sektorer og for alle produkter, medmindre der i fællesskabsbestemmelser, som er specifikke for sektoren, er fastsat andre regler; de specifikke regler, der er fastsat for de enkelte sektorer, vil fortsat være gældende, indtil de ophæves eller ændres;

([1]) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

▼B

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra alle de relevante forvaltningskomiteer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT 1

Forordningens anvendelsesområde

▼M5

Artikel 1

I denne forordning fastlægges bestemmelserne for de sikkerhedsstillelser, som er foreskrevet i nedenstående forordninger eller i gennemførelsesforordninger hertil, medmindre der er fastsat andre bestemmelser i de pågældende forordninger:

a) forordninger om fælles markedsordninger for visse landbrugsprodukter:

— Rådets forordning nr. 136/66/EØF (fedtstoffer) *1

— Rådets forordning (EØF) nr. 2358/71 (frø) *2

— Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 (svinekød) *3

— Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 (æg) *4

— Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 (fjerkrækød) *5

— Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 (korn) *6

— Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 (råtobak) *7

— Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 (ris) *8

— Rådets forordning (EF) nr. 603/95 (tørret foder) *9

— Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 (frugt og grøntsager) *10

— Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 (forarbejdede frugter og grøntsager) *11

*1 EFT 172 af 30.9.1966, s. 3025/66.
*2 EFT L 246 af 5.11.1971, s. 1.
*3 EFT L 282 af 1.11.1975, s. 1.
*4 EFT L 282 af 1.11.1975, s. 49.
*5 EFT L 282 af 1.11.1975, s. 77.
*6 EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.
*7 EFT L 215 af 30.7.1992, s. 70.
*8 EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.
*9 EFT L 63 af 21.3.1995, s. 1.
*10 EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.
*11 EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29.

▼**M5**

— Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 (oksekød) *12

— Rådets forordning (EØF) nr. 1255/1999 (mælk og mejeriprodukter) *13

— Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 (vin) *14

— Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (fiskeri- og akvakulturprodukter) *15

— Rådets forordning (EF) nr. 1673/2000 (hør og hamp) *16

— Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 (sukker) *17

— Rådets forordning (EF) nr. 2529/2001 (fåre- og gedekød) *18

— Rådets forordning (EF) nr. 670/2003 (landbrugsethanol) *19

b) Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 (ordninger for direkte støtte) *20

c) Rådets forordning (EF) nr. 1051/2001 (støtteordning for bomuld) *21

d) Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 (støtteordning for producenter af visse markafgrøder) *22

e) Rådets forordning (EF) nr. 2202/96 (støtteordning for producenter af visse citrusfrugter) *23

f) Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 (ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter) *24.

*12 EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.
*13 EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.
*14 EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1.
*15 EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22.
*16 EFT L 193 af 29.7.2000, s. 16.
*17 EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.
*18 EFT L 341 af 22.12.2001, s. 3.
*19 EFT L 97 af 15.4.2003, s. 6.
*20 EFT L 270 af 21.10.2003, s. 1.
*21 EFT L 148 af 1.6.2001, s. 3.
*22 EFT L 160 af 26.6.1999, s. 1.
*23 EFT L 297 af 21.11.1996, s. 49.
*24 EFT L 318 af 20.12.1993, s. 18.

▼M4

Artikel 2

Denne forordning gælder ikke for garantistillelser til sikring af betaling af import- og eksportlicenser som anført i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ([1]).

▼B

Artikel 3

I denne forordning forstås ved:

a) »sikkerhed«: garanti for betaling eller fortabelse af et bestemt beløb til en ansvarlig myndighed, såfremt en bestemt forpligtelse ikke opfyldes;

denne forordning finder anvendelse i alle tilfælde, hvor der i de i artikel 1 omhandlede forordninger er foreskrevet en sikkerhedsstillelse, der falder ind under denne definition, uanset om udtrykket »sikkerhed« er anvendt;

b) »maksimumsgaranti«: en sikkerhed, der stilles over for den ansvarlige myndighed som garanti for opfyldelse af flere forpligtelser;

c) »forpligtelse«: et ved forordning fastlagt krav om eller en række af krav, at foretage eller undlade at foretage en handling;

d) »ansvarlig myndighed«: enten den myndighed, som har beføjelse til at godkende sikkerheden, eller den myndighed, som er beføjet til at træffe afgørelse om, hvorvidt sikkerheden i henhold til den pågældende forordning frigives eller fortabes.

AFSNIT II

Krav om sikkerhedsstillelse

Artikel 4

Sikkerhed skal stilles af den eller for den, der er ansvarlig for betaling af et beløb, der er skyldigt, hvis en forpligtelse ikke opfyldes.

Artikel 5

1. Den ansvarlige myndighed kan afstå fra at kræve sikkerhedsstillelse, når det sikrede beløb er på under ►**M4** 500 EUR ◄.

2. Anvendes stk. 1, forpligter den pågældende sig skriftligt til at betale et beløb på størrelse med det, han ville være blevet afkrævet, hvis han havde stillet sikkerhed, og denne senere var blevet erklæret for helt eller delvis fortabt.

▼M4

_____

▼B

Artikel 6

Den ansvarlige myndighed kan afstå fra at kræve sikkerhedsstillelse, hvis den, som er ansvarlig for forpligtelsens opfyldelse, er

a) et offentligt organ, der er ansvarligt for udførelsen af en offentlig myndigheds opgaver,

b) et privat organ, når det under en offentlig myndigheds tilsyn varetager sådanne opgaver.

([1]) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

▼M3

_____

▼B

AFSNIT III

Sikkerhedsstillelsernes form

Artikel 8

1. Sikkerhed kan stilles i form af

a) kontant indbetaling som omhandlet i artikel 13 og 14, og/eller

b) en kautionserklæring fra en kautionist som omhandlet i artikel 16, stk. 1.

2. Den ansvarlige myndighed kan tillade sikkerhedsstillelse i form af

a) pant i fast ejendom, og/eller

b) deponerede kontanter i et pengeinstitut, og/eller

c) anerkendte fordringer på et offentligt organ eller på offentlige midler, der er forfaldne til betaling, og som ikke kan fortrænges af andre krav, og/eller

d) obligationer, der er omsættelige i den pågældende medlemsstat, og som er udstedt eller garanteret af denne stat, og/eller

e) børsnoterede realkreditobligationer, der udbydes på det frie marked, og som repræsenterer en sikkerhed svarende til statsobligationers.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere betingelser for sikkerhedsstillelse i en form som anført i stk. 2.

Artikel 9

Den ansvarlige myndighed afslår eller kræver udskiftning af en tilbudt sikkerhed, hvis den mener, at denne er uhensigtsmæssig eller ikke i tilstrækkelig grad eller i et tilstrækkelig tidsrum frembyder den krævede sikkerhed.

Artikel 10

1. a) Pant i fast ejendom som omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra a), eller obligationer som omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra d) og e) til sikkerhed for et beløb skal på det tidspunkt, hvor sikkerheden stilles, have en salgsværdi på mindst 115 % af det krævede sikkerhedsbeløb.

   b) Salgsværdien af obligationer fastsættes efter den sidst foreliggende notering.

   c) Den ansvarlige myndighed accepterer kun sikkerhedsstillelse i den form som anført i artikel 8, stk. 2, litra a), d) eller e), hvis den, der stiller sikkerheden, skriftligt forpligter sig til enten at stille yderligere sikkerhed eller udskifte den først stillede sikkerhed, såfremt det pågældende aktivs salgsværdi i et tidsrum på tre måneder er under 105 % af det krævede sikkerhedsbeløb. Denne skriftlige forpligtelse er ikke nødvendig, hvis nævnte forpligtelser allerede er foreskrevet. Den ansvarlige myndighed vurderer med regelmæssige mellemrum sådanne sikkerhedsstillelsers værdi.

2. a) Vurderingen af de i artikel 8, stk. 2, litra a), d) og e) nævnte sikkerheders salgsværdi foretages i givet fald af den ansvarlige

▼B

myndighed, idet eventuelle forventede salgsomkostninger tages i betragtning.

b) Såfremt den ansvarlige myndighed forlanger det, skal den, der stiller sikkerheden, fremlægge bevis for sikkerhedens salgsværdi.

Artikel 11

1. En sikkerhed kan udskiftes med en anden sikkerhed.

Dog er udskiftningen betinget af den ansvarlige myndigheds godkendelse i tilfælde hvor:

a) en fortabt sikkerhed endnu ikke er indkasseret, eller

b) en sikkerhed er udskiftet med en anden sikkerhed i en form som omhandlet i artikel 8, stk. 2,

2. En maksimumsgaranti kan udskiftes med en anden maksimumsgaranti, hvis den nye maksimumsgaranti dækker den del af den oprindelige maksimumsgaranti, der på udskiftningstidspunktet skulle sikre opfyldelsen af en eller flere endnu ikke afviklede forpligtelser.

▼M7

Artikel 12

1. Sikkerhed af enhver art som omhandlet i artikel 1 stilles i euro.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 omregnes sikkerhedsbeløbet udtrykt i euro, når sikkerheden accepteres i den nationale valuta i en medlemsstat, der ikke deltager i euroområdet, til denne valuta i overensstemmelse med artikel 10 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1913/2006 ([1]). Den forpligtelse, sikkerheden vedrører, og beløb, der måtte blive tilbageholdt i tilfælde af uregelmæssigheder eller overtrædelser, fastsættes dog i euro.

▼B

Artikel 13

Foretages der kontant indbetaling ved overførsel, betragtes sikkerheden først som stillet, når den ansvarlige myndighed har sikkerhed for at kunne disponere over beløbet.

Artikel 14

1. En check, hvis indløsning garanteres af et pengeinstitut, der er godkendt af den ansvarlige myndighed i medlemsstaten, betragtes som kontant indbetaling. Den ansvarlige myndighed behøver ikke at indløse en sådan check, førend garantiperioden er ved at udløbe.

2. Andre checks, end de i stk. 1 omhandlede, betragtes kun som sikkerhed, når den ansvarlige myndighed har sikkerhed for at kunne disponere over beløbet.

3. Gebyrer og andet, der beregnes af pengeinstitutter, betales af den, der stiller sikkerheden.

Artikel 15

Sikkerhed i form af kontant indbetaling er ikke rentebærende for den, der har stillet den.

([1]) EUT L 365 af 21.12.2006, s. 52.

▼B

Artikel 16

1. Kautionisten skal have sin bopæl eller været etableret inden for Fællesskabet og være godkendt af den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor sikkerheden stilles, jf. dog traktatens bestemmelser om fri udveksling af tjenesteydelser. Kautionisten forpligtes ved en skriftlig kautionserklæring.

2. En skriftlig kautionserklæring skal mindst indeholde

a) angivelse af den forpligtelse eller, såfremt der er tale om en maksimumsgaranti om den type eller de typer forpligtelser, hvis opfyldelse den skal sikre,

b) angivelse af det maksimale beløb, som kautionisten er villig til at indestå for,

c) erklæring om, at kautionisten hæfter solidarisk med den, der er ansvarlig for forpligtelsens opfyldelse, og forpligter sig til inden tredive dage efter påkrav fra den ansvarlige myndighed at betale ethvert beløb inden for garantiens grænser, som forfalder til betaling ved sikkerhedens fortabelse.

3. Den ansvarlige myndighed kan acceptere en skriftlig telekommunikationsmeddelelse fra kautionisten som skriftlig sikkerhedsstillelse. I et sådant tilfælde træffer den ansvarlige myndighed passende foranstaltninger for at sikre sig den pågældende meddelelses ægthed.

4. Er der allerede givet en skriftlig maksimumsgaranti, træffer den ansvarlige myndighed afgørelse om, efter hvilken procedure hele eller en del af maksimumsgarantien skal afsættes til en bestemt forpligtelse.

Artikel 17

Så snart en del af en maksimumsgaranti afsættes til en bestemt forpligtelse, ajourføres restbeløbet.

AFSNIT IV

Forskud og forudbetaling

Artikel 18

Bestemmelserne i dette afsnit

— finder anvendelse i alle de tilfælde, hvor en specifik forordning fastsætter, at et beløb kan forudbetales, inden forpligtelsen er opfyldt.

▼M6

_____

▼B

Artikel 19

1. Sikkerhedsstillelsen frigives,

a) når den endelige ret til det udbetalte beløb er godtgjort, eller

b) når det udbetalte beløb plus eventuelle tillæg som fastsat i den specifikke forordning er blevet tilbagebetalt.

▼M1

2. Såfremt der ikke inden for den fastsatte frist fremlægges dokumentation for, at der er opnået endelig ret til det udbetalte beløb, iværksætter den ansvarlige myndighed straks den i artikel 29 omhandlede fremgangsmåde.

▼M1

Fristen kan udskydes i tilfælde af force majeure.

Dog kan dokumentation i de tilfælde, hvor det er fastsat i fællesskabsbestemmelserne, fortsat fremlægges efter nævnte frists udløb mod delvis tilbagebetaling af sikkerhedsstillelsen.

▼B

3. Hvis tilbagebetalingen ifølge force majeure-bestemmelserne i Fællesskabets retsforskrifter kan begrænses til forskuddet alene, finder følgende bestemmelser desuden anvendelse:

a) de begivenheder, der påberåbes som force majeure, skal meddeles den ansvarlige myndighed senest 30 dage efter den dag, på hvilken den pågældende fik kendskab til, at der forelå omstændigheder, der kunne tolkes som et muligt tilfælde af force majeure, og

b) den pågældende skal tilbagebetale forskuddet eller den relevante del deraf senest 30 dage regnet fra datoen for de ansvarlige myndigheds anmodning om tilbagebetaling.

Hvis de under litra a) og b) nævnte bestemmelser ikke findes at være overholdt, er betingelserne for tilbagebetaling de samme. som hvis der ikke havde foreligget force majeure.

AFSNIT V

Frigivelse og fortabelse af anden sikkerhedsstillelse, end omhandlet i afsnit IV

Artikel 20

1. En forpligtelse kan omfatte primære, sekundære eller underordnede krav.

2. Ved »primært krav« forstås et krav af grundlæggende betydning for formålet med den forordning, hvori kravet er fastlagt, om at foretage eller undlade at foretage en handling.

3. Ved »sekundært krav« forstås et krav om overholdelse af fristen for opfyldelse af et primært krav.

4. Ved »underordnet krav« forstås ethvert andet krav, der måtte være fastlagt ved en forordning.

5. Bestemmelserne i dette afsnit finder ikke anvendelse når det eller de primære krav ikke er fastsat i Fællesskabets retsforskrifter.

▼M1

6. I dette afsnit forstås ved »den pågældende del af det sikrede beløb« den del af det sikrede beløb, der svarer til den mængde, for hvilken et krav ikke er opfyldt.

▼B

Artikel 21

En sikkerhedsstillelse frigives, når der som fastsat i den specifikke forordning er fremlagt dokumentation for, at alle primære, sekundære og underordnede krav er opfyldt.

Artikel 22

▼M1

1. Sikkerheden fortabes fuldt ud for den mængde, for hvilken et primært krav ikke er blevet opfyldt, medmindre force majeure har umuliggjort denne opfyldelse.

▼M1

2. Et primært krav betragtes som uopfyldt, hvis beviset for kravets opfyldelse ikke er forelagt ved udløbet af fristen derfor, medmindre force majeure har forhindret forelæggelse af dette bevis inden for den fastsatte frist. Den i artikel 29 omhandlede fremgangsmåde til inddrivelse af det fortabte beløb iværksættes straks.

▼B

3. Hvis der inden atten måneder efter den i stk. 2 omhandlede frists udløb fremlægges bevis for, at det eller de primære krav er blevet opfyldt, tilbagebetales 85 % af det fortabte beløb. Hvis der inden atten måneder efter den i stk. 2 omhandlede frists udløb fremlægges bevis for, at det eller de primære krav er blevet opfyldt, og hvis det hertil knyttede sekundære krav ikke er blevet opfyldt, er det tilbagebetalte beløb lig med det beløb, som frigives efter artikel 23, stk. 2, nedsat med 15 % af den pågældende del af det sikrede beløb.

4. Tilbagebetaling af det fortabte beløb finder ikke sted, hvor beviset for opfyldelsen af det eller de primære krav fremlægges senere end de i stk. 3 omhandlede atten måneder, ►M1 medmindre force majeure har forhindret forelæggelse af dette bevis inden for den fastsatte frist. ◄.

Artikel 23

1. Hvis der inden for den frist, der er fastsat i den specifikke forordning fremlægges dokumentation for, at det eller de primære krav er opfyldt, medens derimod et sekundært krav er uopfyldt, frigives en del af sikkerhedsstillelsen, og resten af det sikrede beløb fortabes. Den i artikel 29 omhandlede fremgangsmåde til inddrivelse af det fortabte beløb iværksættes.

2. Den del af sikkerhedsstillelsen, der frigives, er lig med den sikkerhedsstillelse, der dækker den pågældende del af det sikrede beløb med fradrag af

a) 15 %, og

b) — 10 % af restbeløbet efter fradrag af de 15 % for hver dag, hvormed

  — en maksimumsfrist på 40 dage eller derunder er overskredet

  — en minimumsfrist på 40 dage eller derunder ikke er overholdt

— 5 % af restbeløbet efter fradrag af de 15 % for hver dag, hvormed

  — en maksimumsfrist på mellem 41 og 80 dage er overskredet

  — en minimumsfrist på mellem 41 og 80 dage ikke er overholdt

— 2 % af restbeløbet efter fradrag af de 15 % for hver dag, hvormed

  — en maksimumsfrist på 81 dage eller derover er overskredet

  — en minimumsfrist på 81 dage eller derover ikke er overholdt.

3. Bestemmelserne i denne artikel gælder ikke for frister for ansøgninger om eller anvendelse af import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester herunder, ejheller for frister for fastsættelse af import- og eksportafgifter og eksportrestitutioner ved licitation.

Artikel 24

▼M1

1. Manglende opfyldelse af et eller flere underordnede krav medfører fortabelse af 15 % af den pågældende del af det sikrede beløb, medmindre force majeure har umuliggjort denne opfyldelse.

▼B

2. Fremgangsmåden i artikel 29 for at inddrive det samlede beløb bringes straks i anvendelse.

3. Denne artikel gælder imidlertid ikke hvis artikel 22, stk. 3, bringes i anvendelse.

▼M1

Artikel 25

Fremlægges der bevis for, at alle primære krav er opfyldt, medens såvel et sekundært som et underordnet krav er uopfyldt, finder artikel 23 og 24 anvendelse, og det samlede beløb, der fortabes, er lig med det beløb, der fortabes i henhold til artikel 23, forhøjet med 15 % af den pågældende del af det sikrede beløb.

▼B

Artikel 26

Det samlede beløb må dog ikke overstige 100 % af den sikkerhedsstillelse, der dækker den pågældende del af det sikrede beløb.

▼M1

AFSNIT VI

Almindelige bestemmelser

▼B

Artikel 27

1. Efter anmodning sker der delvis frigivelse af det sikrede beløb, hvis der fremlægges bevis med hensyn til en delmængde af en vare, forudsat at denne delmængde ikke er mindre end en eventuel minimumsmængde, der er angivet i den forordning, der foreskriver sikkerhedsstillelsen.

Såfremt der i den regel, der foreskriver sikkerhedsstillelsen, ikke er angivet nogen minimumsmængde, kan den ansvarlige myndighed selv begrænse antallet af delvise frigivelser af et sikret beløb og fastsætte et minimumsbeløb for sådanne frigivelser.

2. Inden den ansvarlige myndighed foretager fuldstændig eller delvis frigivelse af et sikret beløb, kan den forlange, at der først indsendes en skriftlig anmodning herom.

3. I tilfælde, hvor der er tale om sikkerhedsstillelse som omhandlet i artikel 10, stk. 1, på over 100 % af det beløb, der kræves sikret, frigives den del af sikkerheden, som overstiger 100 %, når der sker endelig frigivelse eller fortabelse af resten af det sikrede beløb.

Artikel 28

1. Er der ikke fastsat nogen frist for forelæggelse af det bevis, der er nødvendigt for det sikrede beløbs frigivelse, er denne frist på

a) 12 måneder fra sidste frist for opfyldelse af det eller de primære krav,

b) 12 måneder fra det eller de primære kravs opfyldelse, hvis der ikke er fastsat nogen tidsfrist herfor.

2. Den i stk. 1 fastsatte frist, må under ingen omstændigheder overstige tre år fra det tidspunkt, sikkerheden blev fastsat til en bestemt forpligtelse, medmindre der foreligger force majeure.

▼M1

———————

▼M3

Artikel 29

1. Når den ansvarlige myndighed har kendskab til, hvad der fører til hel eller delvis fortabelse af sikkerheden anmoder den ansvarlige myndighed straks den, der er ansvarlig for forpligtelsens opfyldelse, om at indbetale det fortabte beløb, idet der indrømmes en betalingsfrist på 30 dage fra datoen for påkravet.

Finder betaling ikke sted inden for denne frist,

a) inddrager den ansvarlige myndighed straks sikkerhedsstillelsen i den i artikel 8, stk. 1, litra a), omhandlede form

b) forelægger den ansvarlige myndighed straks den i artikel 8, stk. 1, litra b), omhandlede kautionist krav om betaling, idet der indrømmes en betalingsfrist på indtil 30 dage fra datoen for modtagelsen af påkravet,

c) tager den ansvarlige myndighed straks skridt til at:

   i) realisere de i artikel 8, stk. 2, litra a), c) d) og e), omhandlede former for sikkerhedsstillelse i det omfang, det er nødvendigt for at dække det skyldige beløb

   ii) skaffe sig rådighed over midler deponeret i et pengeinstitut.

Den ansvarlige myndighed kan straks inddrage en sikkerhedsstillelse i den i artikel 8, stk. 1, litra a), omhandlede form uden først at anmode den, der er ansvarlig for forpligtelsens opfyldelse, om at betale.

2. Den ansvarlige myndighed kan afstå fra at inddrage et beløb på under ►M4 60 EUR ◄, hvis der i de nationale love eller administrative bestemmelser er fastsat tilsvarende regler for lignende tilfælde.

3. Hvis der træffes afgørelse om inddragelse af en sikkerhed, men inddragelsen efterfølgende i henhold til national ret udsættes i afventning af udfaldet af en indgiven klage, skal den pågældende uanset stk. 1. betale rente af det faktisk fortabte beløb i en periode, der begynder 30 dage fra datoen for modtagelsen af påkravet, jf. stk. 1, første afsnit, og slutter dagen inden betalingen af det faktisk fortabte beløb.

▼M4

Når den pågældende som følge af udfaldet af klagen anmodes om inden for 30 dage at betale det fortabte beløb, kan medlemsstaten ved beregning af renter gå ud fra, at betalingen foretages den tyvende dag efter datoen for denne anmodning.

▼M3

Rentesatsen beregnes i henhold til national ret, men må dog i intet tilfælde være lavere end den rentesats, der anvendes ved inddrivelse af nationale beløb.

De udbetalende organer trækker de betalte renter fra de udgifter, der skal afholdes af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), i henhold til bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 352/78 ([1]).

Medlemsstaterne kan med regelmæssige mellemrum kræve, at der stilles yderligere sikkerhed vedrørende det pågældende rentebeløb.

Hvis en sikkerhed er blevet inddraget, og beløbet allerede er krediteret EUGFL, og det inddragne beløb som følge af en indgiven klage helt eller delvist skal tilbagebetales med rente i henhold til den efter den nationale ret gældende rentesats, bæres tilbagebetalingsbeløbet af EUGFL, medmindre medlemsstaternes myndigheder eller organer kan gøres ansvarlige for tilbagebetalingen af sikkerhedsstillelsen som følge af forsømmelse eller en alvorlig fejl.

([1]) EFT nr. L 50 af 22. 2. 1978, s. 1.

▼B

Artikel 30

Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF og i de tilsvarende artikler i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger indrømme undtagelser fra ovenstående bestemmelser.

AFSNIT VII

▼M4

Oplysninger

Artikel 31

1. Medlemsstaterne udarbejder for hvert regnskabsår en oversigt, som holdes til rådighed for Kommissionen, og som indeholder oplysninger om det samlede antal fortabte sikkerhedsstillelser med angivelse af det samlede beløb, uanset hvilket stadium sagerne er på efter proceduren i artikel 29, og opdelt efter, om de er godskrevet medlemsstaternes budget eller EF-budgettet.

2. De i stk. 1 anførte oplysninger udarbejdes for alle sikkerhedsstillelser på over 1 000 EUR og derover og for alle de EF-bestemmelser, i henhold til hvilke der skal stilles sikkerhed.

3. Oplysningerne omfatter både de beløb, der er betalt direkte af den pågældende, og de beløb, der er indkommet ved inddragelsen af sikkerhedsstillelsen.

Artikel 32

Medlemsstaterne holder følgende oplysninger til rådighed for Kommissionen:

a) hvilke institutter der godkendes som kautionister og kravene til disse

b) hvilke former for sikkerhedsstillelse der accepteres i henhold til artikel 8, stk. 2, samt betingelserne i forbindelse hermed.

▼B

Artikel 33

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1986.

Den anvendes fra denne dato for de foreskrevne sikkerhedsstillelser og for ligeledes de maksimumsgarantier der gælder fra denne dato for at sikre, at en eller flere særlige forpligtelser overholdes.

Efter anmodning af den, der stiller sikkerheden, anvendes forordningen for sikkerhedsstillelser, der er oprettet før denne dato, men endnu ikke frigivet og endnu ikke fortabt.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.